

ŽIVOT // RAZGOVOR

Jedna je iz Splita, druga iz Sinja: Uspješne liječnice vežu neraskidive spone i veliko prijateljstvo

PIŠE TENA ŠARČEVIĆ/SPONZORIRANI SADRŽAJ

8. ožujka 2026. - 09:28

Dr. sc. Andreja Vukasović Barišić i izv. prof. dr. sc. Ana Poljičanin na izložbi 'Bila si moja inspiracija'

L'Oréal

Postoje dijelovi medicine o kojima se tijekom školovanja govori tek usputno, iako u stvarnom životu imaju golem utjecaj na kvalitetu života pacijenata. Limfedem je jedan od njih. Postoje i medicinske struke u kojima se i dalje podrazumijeva da će ih velikom većinom birati muškarci. Ortopedija i traumatologija spadaju upravo u tu kategoriju. Doktorice **Ana Poljičanin** i **Andreja Vukasović** svojim su profesionalnim izborima zakoračile baš u ta mjesta; ondje gdje je sustav krut ili ima manjkavosti, a pacijenti stvarne, često dugotrajne probleme.

S obje smo liječnice razgovarali o njihovim putovima, koji nisu bili unaprijed zacrtani. Izv. prof. dr. sc. Poljičanin je jedan susret s pacijenticom s limfedemom suočio s poražavajućom činjenicom koliko se o limfnom sustavu malo uči i koliko su pacijentice prepuštene same sebi nakon onkološkog liječenja. Umjesto da to prihvati kao ograničenje struke, odlučila je uči dublje – učiti, graditi timove i razvijati suvremeniji pristup dijagnostici i terapiji bolesti koja je kronična, ali itekako podložna kontroli ako se prepozna na vrijeme. Dr. Vukasović je, s druge strane, znanstveni rad još tijekom studija odveo prema ortopediji i traumatologiji, području koje traži iznimnu fizičku i mentalnu izdržljivost, ali i precizno znanstveno razmišljanje. U kirurškoj grani u kojoj žene i dalje moraju dokazivati da pripadaju, njezin je fokus ostao jasan: funkcija, kvaliteta života i prenošenje znanja.

- Uvijek volim reći da za bavljenje znanosti mora postojati onaj „saj u očima“ koji dolazi iz znatiželje. Ta unutarnja potreba da postavljate pitanja, da učite i tražite bolja rješenja. I, možda najvažnije, istinska empatija, da vam je zaista stalo do čovjeka koji stoji ispred vas i kojem je potrebna vaša stručna ili znanstvena pomoć. Bez te ljudske dimenzije znanje samo po sebi nema pravu vrijednost - kaže izv. prof. dr. sc. Poljičanin.

S njezinim se stajalištem slaže i dr. sc. Vukasović Barišić te dodaje:

- Najponosnija sam na one trenutke kada sam svojim iskustvom i znanjem mogla pomoći mladim kolegama. To je cilj i smisao znanosti: da se dijeli, da bude korisna, da se gradi, širi - kaže.

'Bila si moja inspiracija' obilježila je 20 godina L'Oréal-UNESCO programa 'Za žene u znanosti'

 L'Oréal

Program koji povezuje

A ove dvije iznimne liječnice zbližile su se upravo kroz znanost. Upoznale su se još za vrijeme studija i od tada su povezane. Dr. sc. Vukasović Barišić 2016. je bila jedna od doktorandica, dobitnica nagrade L'Oréal-UNESCO programa „Za žene u znanosti“. Ovaj se program provodi već 20 godina, što je obilježeno i izložbom „Bila si moja inspiracija“, koja je predstavljala neke od dosadašnjih dobitnica ovog priznanja zajedno s njihovim mentoricama ili ženama koje su im bile uzor i izvor inspiracije u znanstvenoj karijeri. Izložba je bila postavljena od 9. do 22. veljače na Cvjetnom trgu, Masarykovoju ulici i na Zrinjevcu. Na ovoj izložbi predstavljene su dr. sc. Vukasović Barišić i izv. prof. dr. sc. Poljičanin.

Dr. sc. Vukasović Barišić, inače rođena Sinjanka, danas živi u Bjelovaru, gdje radi na Odjelu ortopedije i traumatologije u Općoj bolnici „Dr. Anđelko Višić“ i svakodnevno brine o pacijentima s različitim oboljenjima koštano-zglobnog sustava. Svakodnevno operira, brine o hospitaliziranim pacijentima, pregledava pacijente u ambulanti, što uključuje dijagnostiku i liječenje kroničnih ortopedskih problema, ali i hitnih stanja... Govori nam o tome koliko joj je u karijeri značio L'Oréal-UNESCO program „Za žene u znanosti“.

- On je za mene bio jedan snažan vjetar u leđa. Učinili su da se osjećamo kao zvijezde, a znanost je, barem na kratko, bila važan događaj na crvenom tepihu. Ujedno, učinio me strašno ponosnom što sam postala dio kolektiva snažnih žena koje mogu pozitivno utjecati i mijenjati svijet. To je jedno veliko priznanje koje mi puno znači – priča.

S njezinom ju mentoricom, nastavlja, vežu neraskidive spone, ne samo znanstvene, već i veliko prijateljstvo.

- U trenucima kada mi je kao mladoj znanstvenici trebala potpora, Ana mi je bila najveći oslonac. Ona je osoba koja posjeduje neiscrpu energiju i kreativnost, ona je osoba koja uvijek nađe rješenje. Jako sam ponosna na stvari koje je postigla i postiže ih. Još uvijek me uči da, kada postoji volja, nađe se i način. Ona je definitivno osoba na koju se ugledam – kaže dr. sc. Vukasović Barišić.

S njom se slaže i izv. prof. dr. sc. Poljičanin. Iz njezine je perspektive ta suradnja bila „jedno posebno, ljudsko i profesionalno putovanje“.

- Iako joj nisam bila mentorica na doktoratu, naš odnos prerastao je u nešto što bih prije nazvala životnim mentorstvom, temeljenim na međusobnom povjerenju, podršci i zajedničkoj strasti prema radu s pacijentima. Naše mentorstvo nije se odvijalo samo kroz struku, nego i kroz svakodnevnu podršku, razgovore i dijeljenje izazova koje ovaj posao nosi. S vremenom se razvilo duboko i iskreno prijateljstvo, na što sam posebno ponosna. Vjerujem da su upravo takvi odnosi najvrjedniji, kada ne prenosite samo znanje, nego i entuzijazam, vrijednosti i ljubav prema profesiji – kaže liječnica.

Sličnosti sporta i znanosti

Svaka od njih nam priča i detalje o svojem profesionalnom putu. Dr. sc. Vukasović Barišić oduvijek su zanimali živčani i mišićno-koštani sustav, kao i kirurgija. Pred kraj fakulteta jako se zanimala za neurokirurgiju, da bi je na koncu put odveo prema istraživanjima u polju regenerativne ortopedije.

- Baveći se ortopedskom znanosti više od pet godina, uopće nisam pomišljala na nešto drugo osim na ortopediju i traumatologiju; nije bilo druge opcije nego poslije doktorata krenuti na specijalizaciju. Moglo bi se reći da me je znanost odvela u ortopediju i traumatologiju – prisjeća se.

Jedna od zanimljivih stavki u njezinoj biografiji jest i to da je sudjelovala kao dio hrvatske reprezentacije na Paraolimpijskim igrama u Tokiju 2021. godine i Pekingu 2022. godine.

- To je bilo vrijeme pandemije covid-19, a u svakoj reprezentaciji trebala je biti osoba zadužena za provođenje anticovid mjera; to sam za našu reprezentaciju bila ja. Predstavljati svoju zemlju, i to u društvu vrhunskih sportaša, na najvažnijem natjecanju, izuzetna je čast. Oči su zasuzile nebrojeno puta, ispunjene ogromnim ponosom i srećom. Snaga, vještina, izdržljivost, upornost i nepokolebljivost vrline su koje krasi sportaše i zbog čega im se divimo. U pasportu su one još izraženije. U mojim očima sport je blizak znanosti; temelji se na fair-playu, predanosti, upornosti, težnji najboljem. Imala sam priliku upoznati i učiti od sjajnih ljudi, a tada su se rodila i neka divna prijateljstva. Još uvijek sam aktivna u pasportu, kao klasifikator u paraatletici, a prošle godine postala sam i međunarodni WPA (World Para Athletics) klasifikator – priča nam kirurginja.

Operacije su svakodnevica dr. sc. Andreje Vukasović

📁 Privatni album

S druge strane, izv. prof. dr. sc. Poljičanin je izvanredna profesorica na Sveučilištu u Splitu, na Fakultetu zdravstvenih studija, te specijalistica fizikalne medicine i rehabilitacije u Kliničkom bolničkom centru Split. Osnivačica je prve dnevne bolnice za limfedem u Hrvatskoj i trenutno obnaša dužnost predsjednice udruge Hrvatski nacionalni limfedem okvir – Limfa i ja.

- Kao mlada specijalistica prvi put sam se u ambulanti susrela s primarnim limfedemom, stanjem koje sam do tada poznavala samo iz udžbenika. Tada sam shvatila koliko o toj temi zapravo malo znamo u svakodnevnoj kliničkoj praksi. U isto vrijeme sve češće su mi dolazile pacijentice liječene od raka dojke, kojima je nakon operacija i zračenja bilo potrebno propisati terapiju za limfedem. Osjetila sam da im ne mogu pružiti dovoljno kvalitetnu pomoć jer tijekom školovanja edukacija o limfnom sustavu i limfedemu gotovo da i ne postoji. Nažalost, to je i danas još uvijek tako – počinje ona svoju priču.

Položaj žena u medicini

Kaže da je u svojoj karijeri najviše ponosna što je bila dio razloga da se u njezinoj sredini razvije sustavniji i suvremeniji pristup dijagnostici i terapiji limfedema.

- Educirali smo tim stručnjaka i uveli metode koje pacijentima konkretno poboljšavaju kvalitetu života. Kada vidite osobu koja se nakon terapije ponovno može normalno kretati, raditi i živjeti bez boli, to je najveća nagrada i potvrda da radimo pravu stvar – priča liječnica, pa daje i neke savjete za očuvanje zdravlja limfe:

- Limfa nema vlastitu „pumpu“ poput srca, nego ovisi o našem kretanju i radu mišića. Zato je redovita tjelesna aktivnost najvažnija prevencija. Hodanje, plivanje, lagane vježbe, istezanje ili bilo koji oblik kretanja potiču protok limfe i sprječavaju njezino zadržavanje u tkivima. Dugotrajno sjedenje ili stajanje, s druge strane, usporava cirkulaciju i može pogodovati oticanju - kaže izv. prof. dr. sc. Poljičanin.

S dvjema sugovornicama razgovaramo i o položaju žena u medicini. Tako se posljednjih nekoliko godina u javnosti počelo intenzivno govoriti o tome kako je zapadna medicina skrojena po tijelu muškarca, često zanemarujući da žensko tijelo ipak ima određene razlike i specifičnosti.

- Mislim da u toj tvrdnji ima dosta istine. Dugo su se medicinska istraživanja, kliničke studije i terapijske smjernice temeljile prvenstveno na muškim ispitanicima. Danas sve jasnije vidimo da žene mogu imati drukčije simptome, drukčije reakcije na terapiju i specifične zdravstvene rizike povezane s hormonima, trudnoćom ili životnim ciklusom. U svom radu to posebno primjećujem jer se limfedem znatno češće javlja upravo kod žena, najčešće nakon liječenja raka dojke. Osim fizičkih posljedica, poput oticanja i boli, prisutne su i emocionalne te psihološke teškoće, jer promjene na tijelu utječu na samopouzdanje i

svakodnevno funkcioniranje. Te pacijentice često nose teret bolesti, ali istovremeno brinu o obitelji i drugima, pa svoje potrebe stavljaju na zadnje mjesto – tumači izv. prof. dr. sc. Poljičanin, dodajući da medicina mora biti individualizirana i osjetljiva na spolne razlike, ne liječiti dio tijela, nego osobu, s njezinim biološkim, ali i životnim okolnostima.

- Tek takvim pristupom možemo pružiti doista kvalitetnu i pravednu zdravstvenu skrb – kaže.

Osim pacijentica, i same liječnice nekada su u nepovoljnijoj poziciji od muških kolega. Dr. sc. Vukasović Barišić upozorava na često neizgovorenu dilemu: mnoge žene osjećaju da moraju birati između majčinstva i uspješne karijere u specijaliziranim, tradicionalno muškim granama medicine poput ortopedije i traumatologije. Taj izbor nije rezultat osobne slabosti već sustavnih prepreka - očekivanja o dostupnosti za dežurstva, predrasude o „nedostatku snage“ ili pretpostavke da će roditeljstvo automatski umanjiti profesionalnu posvećenost. Umjesto prisile na izbor, ukazuje, potrebno je stvarati uvjete koji omogućuju i roditeljstvo i stručni razvoj: dostupne jaslice i vrtići u blizini radnog mjesta, fleksibilni rasporedi i pametna organizacija dežurstava, razvoj karijernih puteva koji ne kažnjavaju prekide zbog roditeljskih obveza. Takve mjere ne brišu izazove, ali uklanjaju prisilu na nemoguć izbor - i time jačaju cijeli zdravstveni sustav omogućivši talentiranim stručnjakinjama da istovremeno budu majke i vrhunske profesionalke.

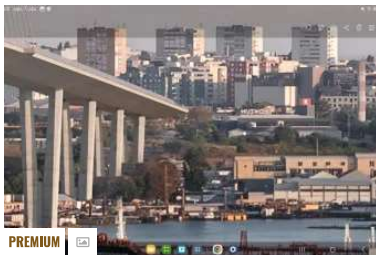
Sponzorirani sadržaj nastao u suradnji Native Ad Studija Hanza Medije i L'Oréal.

Fotografija dr. sc. Andreje Vukasović Barišić i izv. prof. dr. sc. Ana Poljičanin koja je bila dio izložbe "Bila si moja inspiracija"

L'Oréal

[Želite li dopuniti temu ili prijaviti pogrešku u tekstu?](#)

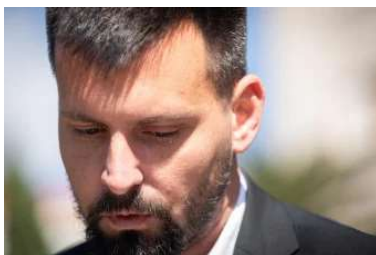
Izdvojeno

SPLIT // [MOST U ZRAKU](#)

Pa gdje će se spustiti Kaštelanski most? Pogledajte što sve veliki igrači planiraju graditi na novom ulazu u Split...

[PIŠE SANDI VIDULIĆ](#)

SPLIT // [AJME MAJKO](#)

Bojan Ivošević prijavio Davora Matijevića jer radi – volonterski: 'Trebao bi nositi škartoc na glavi'

[PIŠE SPLIT.SI](#)

DUBROVNIK // [BUDE IH SIRENE](#)

Dubrovački pomorac usred rata: 'Franci rokaju, dronovi i rakete lete nam iznad glava. Sa mnom su i Splitsani, Zadrani...'

[PIŠE LORITA VIERDA](#)